

Říká se, že všechno zlé je také k něčemu dobré. Nemá-li to být pouze planou útěchou, musí se ke zlu, třeba ke katastrofám, které přicházejí, aniž jsme je zvali, ještě něco přidat. Nestačí dobrá lidská vůle, ale je třeba i lidského rozumu.

Lidé si musejí dodatečně rozebrat, jak se dobrá vůle jedněch, myslím dobrovolníků, a profesionální zdatnost druhých, myslím záchranářů, setkávají – například jak tomu bylo při tragických loňských povodních. Jak se lidé v uniformách profesionálů a lidé v tričkách s emblémem dobrovolnické organizace doplňovali, ale třeba i jak si chvílemi překáželi. Jak se dorozumívali, jak dělili své síly, své osobité schopnosti, jak komunikovali. Jak vycházeli s úřady.

Viděl jsem během povodní mnoho dobrovolníků. Mnoho toho tehdy nenamluvili – vždycky se vydávali ze všech svých sil. Teď tu v Kroměříži je čas reflexe: je třeba ze zla poučit, aby opravdu platilo, že i zlo může být k něčemu dobré.

Pro mne je Vaše setkání navíc příležitostí poděkovat Vám. Když je všude kolem voda, moc se děkování nehodí, protože všichni mají plné ruce práce a plné boty vody a nejsou zvědaví, co jim poví návštěva z hlavního města.

Děkuji Vám. Byli a jste pro mne velkým povzbuzením: Češi, Moravané a Slezané nejsou na velké řeči. Když je však potřeba, překonávají sami sebe. A teď už jenom chybí domluvit se, aby příště, které určitě přijde, byla Vaše pomoc ještě účinnější.

K tomu Vám přeji do Kroměříže mnoho zdarů.

Petr Pithart